

at overtage et af Kassens Bestyrelse eller af et kommunalt Arbejdsanvisningskontor anvist Arbejde, som man havde haft i Arbejdsløshedslovene siden 1907 (henholdsvis 1914), skulde udvides til at gælde ogsaa i Tilfælde af, at Anvisningen havde fundet Sted af Kommunalbestyrelsen. Da denne Bestemmelse imidlertid efter Ministeriets Mening i de forløbne Aar er blevet misbrugt til at udnytte de arbejdsløses vanskelige Stilling ved at anvise dem Arbejde, for hvilket der ydedes en Betaling, som ikke stod i noget rimeligt Forhold til det Arbejde, der krævedes, foreslaas Bestemmelsen slettet.

I 1927 udvidedes den tidligere gældende Bestemmelse om, at det ikke kan anses for fyldestgørende Grund til at vægre sig ved at overtage et Arbejde, at Lønnen for dette er lavere end den, som den paagældende havde haft, naar Lønnen dog ikke laa under den, som sædvanlig ydedes for tilsvarende Arbejde i den paagældende Virksomhed eller Egn, saaledes at en Arbejdsvægring heller ikke kunde anses for berettiget, naar Lønnen ikke laa »under den Timeløn, der i Henhold til Overenskomst mellem Arbejdsgivere og Arbejdere er fastsat for tilsvarende Arbejde«. Da dette efter Ministeriets Mening maa anses for mindre rimeligt, idet den i Overenskomsten fastsatte Timeløn i mange Tilfælde slet ikke er Udtryk for den Fortjeneste, som vedkommende Arbejdede normalt giver Arbejderen, ændres den paagældende Regel, saaledes at det afgørende bliver den faktiske Fortjeneste ved tilsvarende Arbejde.

Den i den nugældende Lovs § 17, Stykke 4, indeholdte Bestemmelse — der indsattes i Arbejdsløshedslovgivningen i 1927 — om Kassernes Tilbageholdelse af Medlemmernes Alimentationsbidrag foreslaas slettet, allerede fordi den hører efter sit Indhold ikke hjemme i Arbejdsløshedslovgivningen, men i Bestemmelserne om Midler til Inddrivelse af Alimentationsbidrag.

I § 21, nu § 18, foreslaas en Ændring af Bestemmelsen om, i hvor lang Tid et Medlem har Adgang til at oppebære fuld aarlig Understøttelse, hvilket efter den gældende Lov ikke kan i Vedtægten fastsættes til en længere Tid end 4 Aar. Dette foreslaas nu til »ikke mindre end 3 Aar og ikke større end 5 Aar«. — Den gældende Bestemmelse, at et Medlem,